॥२६॥

म् भा.री. अहिंसाप्यशक्यप्रतिज्ञासक्ष्मिहिंसायाअपरिहार्यत्वात्तथापिदृष्टवीभत्सांहिंसांत्यजेदेवेत्याहद्वाभ्यां अहिंसेति ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ उपपातकमभ्यस्तंमहापातकतांत्रजेदितिस्रतेःसक्ष्मापिहिंसाऽभ्यासाद्व 🕌 आश्व.प. हुलीभूयबाधेतैवेत्याशयनार्ध्वर्युराह भूमेरिति नानुपहत्यभूतानिभोगःसंभवतीतिन्यायाज्ञीवैतोऽपरिहार्यैवहिसेत्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ किंकथंत्वंमन्यसेऽहिंसामितिशेषः ॥ २१ ॥ यतिरहिंसाप्रकारमसं अहिंसासर्वधर्माणामितिरद्धानुशासनं॥यदहिंसंभवेत्कर्मतत्कार्यमितिविद्यहे॥ १६॥अहिंसेतिप्रतिज्ञेयंयदिवक्ष्याम्यतःपरं॥शक्यंबद्धविधंकर्त्तुभवताका र्यद्रषणं॥ १ ७॥ अहिंसासर्वभूतानांनित्यमस्मासुरोचते॥ प्रत्यक्षतःसाधयामोनपरोक्षमुपास्महे ॥ १८॥ अध्वर्युरुवाच भूमेर्गंधगुणान्भुंक्षेपिबस्या पोमयान्रसान्॥ ज्योतिषांपस्यसेरूपंस्यशस्यनिलजान्गुणान्॥१९॥१४णोष्याकाशजान्शब्दान्मनसामन्यसेमति॥ सर्वाण्येतानिभूतानिप्राणाइतिचमन्य से॥ २०॥ प्राणादानेनिवत्तोसिहिंसायांवर्त्ततेभवान्॥ नास्तिचेष्टाविनाहिंसांकिंवात्वंमन्यसेद्विज ॥ २१ ॥ यतिरुवाच अक्षरंचक्षरंचैवद्दैधीभावीय मात्मनः॥अक्षरंतत्रसद्भावःस्वभावःक्षरउच्यते॥२२॥प्राणोजिङ्कामनःसत्त्वंसद्भावोरजसासह॥भावैरेतैर्विमुक्तस्यनिर्देद्दस्यनिराशिषः॥२३॥समस्यसर्वभू तेषुनिर्ममस्यजितात्मनः॥समंतात्परिमुक्तस्यनभयंविद्यतेकचित्॥२४॥ अध्वर्युरुवाच सद्भिरेवेहसंवासःकार्योमितिमतांवर॥भवतोहिमतंश्रुत्वाप्र तिभातिमतिर्मम॥ २५॥ भगवन्भगवद्द्व्याप्रतिपन्नोववीम्यहं॥ व्रतंमंत्रकृतंकर्तृर्नोपराधोस्तिमेद्दिज ॥ २६॥ व्राह्मणउवाच उपपत्त्यायतिसूर्णीव र्त्तमानस्ततःपरं॥अध्वर्युरिपनिमोहःप्रचचारमहामखे॥२७॥एवमेतादृश्मोक्षंसुसूक्ष्मंब्राह्मणाविदुः॥ विदित्वाचानुतिष्ठंतिक्षेत्रज्ञेनार्थदर्शिना॥ २८॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्वमेधिकेपर्वणिअनुगीतापर्वणिबाह्मणगीतासुअष्टाविंशोऽध्यायः॥२८॥ ॥४॥ ॥४॥ बाह्मणउवाच अत्राप्युदाहरं

गितामाह सद्भावःसदूपंरवभावःस्रुतरामभावःकालत्रयेप्यसत्त्वं ॥ २२ ॥ प्राणादिव्यवहारस्तुरजसामाययासहस्थितःसद्भावएव भांतिविशिष्टंसदेवव्यवहारह्रपमित्यर्थः एतैःप्राणादिभिर्मुक्तस्यअतएविर्देद स्य ज्ञानेनद्वैतकल्पकभांतिबाधात् ॥ २३ ॥ भयंत्रेत्यखादंतितेचतानितिशास्त्रोक्तं ॥ २४ ॥ त्वदुपदेशादहमपिमंत्रकृर्वन्नदुष्येइत्याह सद्भिरित्यादिना ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ इत्याश्वमेधि 🕌 ॥ २६॥ केपर्वणिनेलकंठीयेभारतभावदीपेअष्टाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ इद्वियजयएबमहच्छीर्यमित्युपोद्दातयत्यध्यायेन अत्रापीति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

तीममितिहासंपुरातनं॥ कार्त्तवीर्यस्यसंवादंसमुद्रस्यचभाविनि॥ १॥ कार्त्तवीर्यार्जुनोनामराजाबाहुसहस्रवान्॥ येनसागरपर्यंताधनुषानिर्जितामही॥ २॥

सकदाचित्समुद्रांतेविचरन्बलद्पितः॥ अवाकिरन्शरशतैःसमुद्रमितिनःश्रुतं॥ ३॥